

תורה אביגדור

זילדים

ע"פ שיחותיו של הגאון הרב אביגדור מילר זצ"ל
מאת: אהרן ספֿטנר
איורים: מירי וינר

פֿרשֿת בא תשפ"ה

להודות על הפֿרטים הקטנים

אנו זקוקים לתרומות כדי לעמוד בביקוש הרב

נא לתרום בעין יפה

להנצחות: 02-966-5295

פְּרִשֶׁת בַּא תִּשְׁפֹּה לְהוֹדוֹת עַל הַפְּרָטִים הַקְּטָנִים

ג'ול א. מונז, נשיא חברת הממתקים "ג'ולי מונז", ישב על יד שלחן העבודה המבולגן שלו, ונסה להפריד בין שני מסמכים שהיו דבוקים יחד בפסת טופי דביקה; הדפיקות בדלת גרמו לו להרים את מבטו.

"הו, אנשלי! הגעת בדיוק בזמן!" אמר מר מונז בצהללה.

ר' אנשל הולצבכר נכנס למשרד, מלאה בבנו ארי.

"אתה זוכר את בני ארי, כן? אני מקוה שלא אכפת לך שהבאתי אותו אתי לפגישה."

"כמובן, כמובן!" הגיב מר מונז, תוך כדי שהוא מקלף מעל כף ידו עטיפה של סכריה, כדי שיוכל ללחץ את ידו של ר' אנשל. "דוקא טוב שהבאת אותו. היום הוא יום מיוחד במינו! בואו אחרי!"

ר' אנשל וארי הלכו בעקבות מר מונז במורד הפרוזדור, עברו דרך אולם יצור הממתקים הענק, ונכנסו לאולם בעל מראה מענין ביותר, כמותו לא ראו מעולם. אנשים עטויים בחלוקי מעבדה לבנים עבדו בקדחתנות על יד שלחנות צמאים בסירים ומבחנות, ומכשירים שונים ומשנים פלטו עשן בכל צבעי הקשת.

"ברוכים הבאים למעבדת הממתקים!" הכריז מר מונז. "בחדר זה ממצויים ומפתחים את הממתקים הנפלאים ביותר בתבל."

"מרשים ביותר," העיר מר הולצבכר. "ובכן, מהי ההזדמנות המדהימה שאודותיה רצית לדון עמי?"

"כן כן!" אמר מר מונז בדרמטיות. "בוא לזמן ותראה!"

מר מונז, ר' אנשל וארי נגשו לפנת החדר, למקום בו עמד מדען זקן על יד מכונה צבעונית המכילה כל מיני כפתורים ומחוגים מענינים.

"נא להכיר את ההמצאה החדשה שלנו!" קרא מר מונז בהתרגשות. "ובכן, כבר שנים ארכות שאני מנסה, ללא הצלחה, להגדיל את כמות הקרמל בשוקולדים שלי, אך עד כה הדבר היה נראה כבלתי אפשרי. נסינו אפילו לחדס את הקרמל באמצעות מכש הידראולי, אך השוקולדים היו מתפוצצים שוב ושוב מרב הלחץ האדיר של הקרמל. אולם היום הצלחנו סוף סוף ליצר את ה'סופר-קראנצ'-שוקולד-קרמל-סופרים' - טבלת שוקולד המכילה כמות קרמל גדולה פי חמשים מכל ממתק אחר שיצר אי פעם!"

"יפה מאוד," אמר ר' אנשל. "אין הצלחתם להגיע להשג הזה?"

"הו, זה היה מהלך די גאוני," אמר מר מונז בגאווה בלתי מסתתרת. "הנה, אראה לכם איך

זה עובד."

מר מונז הצביע לעבר סיר מבצע שעמד על מבער.

"הסיר הזה מכיל קרמל משבח. אפשר לבקש ממך להעביר לי את המבחנה הזו שעומדת שם?"

ר' אנשל העביר למר מונז מבחנה שהכילה נוזל בצבע ירק זורח.

"תודה. מבחנה זו מכילה תמהיל מיוחד של הידרוכלוריד-נוגט וביקרבונט-לוקסון. כעת שימו לב למה שקורה כשאני מוסיף את הנוזל לתוך הקרמל."

מר מונז רוקן את תכולת המבחנה אל תוך הסיר, מה שהפריח ענן של עשן סגול.

"הקרמל נעלם!" אמר ארי.

"לא ולא, חייך מר מונז. "הבט!"

ארי הציץ אל תוך הסיר. אכן, בתחתית נותרה פסה קטנה של קרמל.

"קרמל זה עבר תהליך של הידרוגנציה-טופית, שכווזה אותו לשבריר מגדלו המקורי!" הסביר מר מונז. "כמות הקרמל שיש בפסה הזו שווה לכמות שהיתה קדם לכן - היא רק

התכופצה! בבקשה ארי, אתה מזמן לטעם מהממתק החדש, ולחוות את דעתך!"

ארי הרים את הממתק, ברה, ונגס. עיניו כמעט יצאו מחריהם.

"בחיים שלי לא טעמתי משהו טעים כל כך!" קרא ארי בהתפעלות.

"בדיוק!" אמר מר מונז. "וכעת, אנשל יקירי, אני רוצה להציע לך הזדמנות להשקיע בהמצאה החדשה הזו, שצתידה לשנות את פניה של תעשיית הממתקים!"

כעבר מספר דקות, ישבו מר מונז ור' אנשל במשרד, ועמדו לחתם על החוזה.

"או ווה!" קרא ר' אנשל, שהכניס את ידו לכיס חלצתו על מנת להוציא משם עט. "יש לי פה שטר של דולר שלא ידעתי עליו! תודה לך ה'!"

הבעת פנים מבלבלת התפשטה על פניו של מר מונז. "אני לא מבין אותך אנשל. אתה הרי שונה מליארדים. איך זה שאתה מודה לאלקים על כך שמצאת דולר אחד? זה כמו שאני אודה לו על משב רוח נעים שהרגשתי היום בבקר, במקום להודות לו על כך שסיע לי להמציא את ה'סופר-קראנצ'י-שוקולד-קרמל-סופרים'."

ר' אנשל חיה. "כשבני ישראל יצאו ממצרים, משה רבנו אמר להם: 'היום אתם יצאים בחדש האביב' (שמות יג, ד). ונשאלת השאלה: לשם מה צריך להזכיר זאת? הלא יצאנו מעבדות לחרות - למי אכפת מה מזג האויר בחוץ?

"אלא שמשה רבנו למד אותנו כאן לקח חשוב: גם בשעה שהקדוש ברוך הוא עושה עמנו דברים נפלאים ונהדרים, אסור לנו להעלים עין מהדברים הקטנים הרבים שהוא עושה. הלא הוא יכול היה להוציא אותנו ממצרים בעונת הגשמים או בחם הלוחט, אך לא - הוא הוציא אותנו במזג אויר משלם."

"זה היה בכונה?" שאל מר מונז.

"כל מה שהקדוש ברוך הוא עושה זה בכונה," הסביר ר' אנשל. "בין אם אנחנו נהנים ממשב רוח רענן, מוצאים שטר של דולר אחד, או כל דבר אחר - גם הקטן ביותר - שהקדוש ברוך הוא עושה להנאתנו, עלינו להודות לו על כך; על כל פרט ופרט!"

עֵבֶת פִּיפּי וּמְבָרֵךְ!

נָשׁוּב וּנְחִידָד:

1. מדוע הוציא אותנו ה' ממצרים בחדש האביב?
2. כמה דברים ה' עשה לכם היום, שעליהם תוכלו להודות לו?